

HIMLEN TALER TIL DEM, DER KOMMER UD FOR TRAGISKE HÆNDELSER

Oversætterens bemærkning:

Denne tekst har modtaget Den katolske Kirkes godkendelse, Imprimatur, på originalsproget, som er engelsk. Da det endnu ikke har været muligt at finde en katolsk præst eller teolog, som kan gennemlæse og godkende den danske version, tages der forbehold overfor eventuelle fejloversættelser hvad angår katolsk tros lære og morallære.

INTRODUKTION

Kære læser

Jeg er hustru, mor til seks børn, og sækular Franciskaner.

På grund af alvorlige omstændigheder blev jeg skilt, da jeg var tyve år gammel; det var en beslutning, der fik præstelig støtte. Da jeg var midt i tyverne, var jeg eneforsørger; jeg arbejdede, og jeg opdrog min datter. Jeg fandt støtte i min tro ved at deltage i den daglige messe, og gennem Franciskanernes tredje orden, sækular Franciskanerne, var jeg påbegyndt en rejse hen imod enhed med Jesus.

Da jeg var 28, mødte jeg en vidunderlig mand. Mit første ægteskab var blevet annulleret, og vi giftede os og blev velsignet med yderligere fem børn. Åndeligt set havde jeg mange oplevelser, der også omfattede det, jeg nu ved kaldes indre lokutioner*. Disse øjeblikke var vidunderlige, og ordene er stadigvæk meget tydelige i mit hjerte. Jeg tog det som en selvfølge, at Jesus måtte arbejde hårdt for at hjælpe og støtte mig, for Han havde givet mig en hel del at håndtere. Når jeg ser tilbage på det, kan jeg se, at Han forberedte mig på at kunne arbejde for Ham.

I løbet af denne tid, og også senere, begyndte jeg også at modtage lokutioner fra Den velsignede Mor, i tilgift til dem fra Jesus. Det er ikke svært at skelne deres stemmer fra hinanden. Jeg hører dem ikke med mine ører, men i min sjæl. På dette tidspunkt var jeg blevet klar over, at det var noget særligt, der foregik, og Jesus fortalte mig, at Han havde et særligt arbejde til mig, udover mit primære kald til at være hustru og mor. Han bad mig om at nedskrive budskaberne og sagde, at Han ville sørge for at de blev trykt og udbredt.

Alt er sket sådan som Han sagde, at det ville, og jeg beder for, at vi alle kan tjene Ham ifølge Hans kærlige vejledning.

* samtaler (o.a.)

Venlig hilsen

Anne, en læg-apostel

12. december 2006

Jesus

Livet på Jorden er fyldt med forandringer. Hvis man ser tilbage på et hvilket som helst liv, kan man se milepæle, hvor det liv blev forandret. Sommetider kommer forandringen på en forudsigelig måde, for eksempel når en person træder ind i et kald, vedkommende har forberedt sig på. Sommetider opstår forandringen brat, for eksempel når et menneske bliver kvæstet eller dør pludseligt og uventet. Det er denne forandring, der betragtes som en tragisk hændelse, Jeg ønsker at tale om i dag. Min ven, i hvert eneste liv forekommer der begivenheder, der afviger fra det vante, fordi de er vanskelige og skaber forandringer. Denne tragiske hændelse, denne bratte kursændring, vil for dig fremstå som en afvigelse, det er Jeg klar over. Når du er i en tilstand af chok, når du oplever en lammende omvæltning i dit liv, må du søge Mig. Jeg er der. Jeg bliver ikke hos Mine børn dag efter dag, for derefter at forlade dem, når de har allermost brug for Min støtte. Din sorg er forståelig, og Jeg vil være din støtte i sorgen. Du vil ikke altid være i stand til at forstå, hvorfor Jeg har tilladt visse ting at ske. Fordi du som ventet ikke er i stand til at forstå det, vil du udfordre Mig. Du vil sige, ”Gud, hvordan kunne Du tillade dette? Gud, hvor er Du? Gud, hvorfor har Du forladt os?”

Mine venner, henvend disse spørgsmål direkte til Mig, for Jeg lytter med stor medfølelse, når det drejer sig om disse smertefyldte råb, der kommer fra hjertet. Forstår I, Jeg råbte selv på denne måde. I Min menneskenatur, på korset, følte Jeg Mig forladt. I Min menneskenatur, på korset, tvivlede Jeg på værdien af Guds plan. Set fra Mit synspunkt, naglet til et stykke træ, løftet op og underkastet den fuldstændige forkastelse og forhånelse, forekom det Mig at Jeg led mere end nogen anden. Det forekom Mig at ingen kunne sætte sig ind i, hvor stor Min smerte var. Mit elskede barn, Jeg fortæller dig dette, så du kan forstå at Jeg, din Frelser, fatter dybden af din smerte. Jeg vil hjælpe dig igennem hvert eneste smertefulde øjeblik, og Jeg vil omslutte dig med Himlens nåde. Nej, du vil ikke være nødt til at gennemleve denne tragedie på egen hånd.

Skt. Ambrosius

Min ven, hvil dig lidt hos Himlen et øjeblik. Lige nu er det vigtigt at huske på, at ethvert liv på Jorden vil slutte. Når et barn fødes ind i en familie, er det umuligt at kende længden af hans liv. Det er umuligt at vide, hvad planen med hans liv er. Det er umuligt at vide, hvilke lidelser og glæder, der skal forme dette liv, for at barnet kan få kendskab Gud i den grad, Gud ønsker det. Vi, menneskeheden, kender simpelthen ikke Guds plan. Hvis vi accepterer denne sandhed, vil vi livet igennem i højere grad være i stand til at påskønne muligheden for forandring. Hvem af jer, som vandrer på Jorden i dag, ved, at I også vil gøre det i morgen? Intet menneske, der lever på Jorden i dag, kan være sikker på at han også vil gøre det i morgen. Det var selvfølgelig det samme, da jeg levede på Jorden. Ingen ved, hvorvidt dette er den sidste dag, hvor han tjener på Jorden. Sådan er det også med dit helbred. Måske glæder du dig over et godt helbred i dag. Betyder det, at du er garanteret et godt helbred i morgen? Kan du forhindre en omstændighed, der vil ændre dit helbred eller din evne til at tjene på samme måde i morgen, som du gør det i dag? Nej, kære ven, det kan du ikke. Accepter denne kendsgerning, så vil du tjene med større ydmyghed, fordi du er klar over, at Gud når som helst kunne tillade at din kurs bliver

ændret. Dette er, hvad du oplever i dag, min kære ven. Du er chokeret over den kursændring, Gud har tilladt for dig eller for én, du elsker. Det forstår jeg. Jeg vil sammenligne din situation med den situation, Jesus Kristus befandt sig i under sin lidelse, for som kristne må vi sammenligne alle erfaringer med Herrens erfaringer, så vi bedre forstår, hvordan vi skal opføre os. Jesus led frygteligt, inden Han døde. Han døde ikke pludseligt og uventet, for Han bar et kors og var på vej mod en forventet død. Når det er sagt, kan man så forestille sig at man kan være forberedt på en tortur og en død som den, Han oplevede? Hvordan kan man forberede en mor på det, der skal ske, så hun kan have fred i sindet ved tanken om så brutal en behandling af sit eneste barn? Vil en mor nogensinde kunne forsones sig med et barns død, i særdeleshed når den er så voldsom? Min ven, du ryster nok på hovedet og siger, ”Nej, det vil være umuligt for en mor at forsones sig med den grusomhed, hendes Søn er blevet idømt.” Det forstår jeg, og jeg er enig med dig. Hvis man ikke ser det i Guds lys, ville det være umuligt at acceptere sådanne omstændigheder. Det er det samme med det ulykkelige, der har ramt dig; hvis du ikke ser det i Guds lys, kan du føle at du umuligt kan forsones dig med det.

Vores Mor, Maria, forsonede sit moderhjerter med Faderens vilje. Det gjorde hun ved at være åben for Guds vilje hvert eneste øjeblik. Maria undlod aldrig at stole på Faderens planer i alt det, der vedrørte hendes liv og de omstændigheder, hun levede under. Dette betyder bestemt ikke, at Maria blev skænket ekstraordinært lys til at forstå Guds plan hvert eneste øjeblik. Tværtimod. Maria var nødt til at disciplinere sig selv til at stole på Gud, for der var øjeblikke, hvor det mere var tåge end lys, der omgav hende med hensyn til, hvorfor Gud tillod visse ting eller fremmede sine planer på en bestemt måde. Stakkels lille Mor, som var så bekymret for sin Søns sikkerhed og lykke. Kan vi sige, at Maria fortsatte med at handle med visdom, på trods af sin sjælekval? Ja, det kan vi så sandelig. Maria fortsatte med at handle med visdom, fordi hun stolede på, at selvom hendes Søn led, selvom hendes Søn døde, var Guds plan den bedste, både for hendes Søn og for menneskeheden.

Min ven, måske står Guds plan ikke lysende klart for dig i din sorg og smerte. Det forstår vi. Vi vil ikke forlade dig, mens du kommer igennem denne chokerende periode. Tro mig, en skønne dag vil du kunne se Guds plan, og du vil se tilbage på denne dag med fuldkommen forståelse og sige, ”Ja, jeg forstår Guds plan.”

Skt. Ambrosius

Nogle af os går gennem livet i tillid til Gud. Det er en vane, vi har praktiseret gennem mange år, og som efterhånden begynder at føles mere eller mindre naturlig. Når der sker noget chokerende i vores liv, kommer vi igennem det, fyldt med tillid, på trods af vores smerte, simpelthen fordi det er sådan, vi tidligere har gjort. Åh, min elskede ven, hvor er hellighedens disciplin dog dyrebar.

Måske stoler du ikke på Gud, og du har ikke fået opøvet en vane, du kan falde tilbage på. Måske er du vred på Gud over noget andet, og nu står du så overfor denne tragiske

hændelse. Du føler muligvis en stor fristelse til at hade Gud, fordi du giver Ham skylden for den. Jeg forstår, hvordan det kunne komme dertil. Jeg kan se, hvordan begivenhederne i dit liv har bragt dig til dette punkt. Men det er ikke et godt sted for dig at være. Det er du klar over. Du er vred på Gud, og alligevel er Gud ikke vred på dig. Du ønsker at fjerne Gud fra dit liv, og alligevel ønsker Gud ikke at fjerne dig fra sit nærvær. Tværtimod, Han ønsker at trække dig ind til sig, så Han kan trøste dig. Gud har så mange ting, Han ønsker at hviske i dit øre. Du vil ikke blive i stand til at acceptere denne tragiske hændelse, hvis du ikke vil tillade Gud at hjælpe dig. ”Godt,” siger du med oprør i sindet, ”jeg kan ikke og vil ikke acceptere denne tragiske hændelse. Aldrig!” Hm. Min ven, den tragiske hændelse forsvinder ikke, blot fordi du vælger at afvise den. Den har fundet sted. Du kan lige så lidt kontrollere den som du kan kontrollere døden. Du dør på et tidspunkt, og så vil denne smerte være overstået. Har du da tænkt dig at vente indtil da med at forsones dig med Gud og din himmelske familie? Du er et menneske fyldt med god vilje. Du vil bestemt ikke vælge at være adskilt fra Gud i al evighed. Det ville ikke være godt for dig. Ønsker du at tilbringe evigheden sammen med dem, du elsker? Måske skulle du tænke på, at dem, du elsker, ønsker at tilbringe evigheden sammen med dig. Jeg kan love dig i dag, at dem, du elsker, ønsker at du skal være sammen med dem i Himlen. Det fortæller de mig lige nu. De er her, sammen med mig, og de iagttager dig og omslutter dig med bønner, og de beder dig om at tillade Guds nåde at strømme ind i dit hjerte. Forstår du, du er ikke alene. Du er ikke blevet forladt. Gud tillader alle dem, der er gået forud for dig, at hjælpe dig, når tiderne er vanskelige. Der er mange her, som søger din fred. Bed Gud om at give dig den nåde at kunne forsones dig med Hans vilje. Det vil Han gøre. Og jeg vil hjælpe dig. Kast dig i armene på din elskede Frelser, og lad Ham beskytte og trøste dig.

Skt. Ambrosius

Min ven, mit elskede familiemedlem, jeg vil hjælpe dig. Tag disse ord til dig. Den nåde, der er knyttet til dem, vil støtte dig. Du vil opdage at det meget ofte er de mennesker, der har været ude for tragiske hændelser, der er de kærligste og helligste mennesker. De forstår, at der vil ske meget smertefulde ting i alle menneskers liv. Sommetider er der intet, der kan trøste én, intet vand til at stille éns store tørst efter den tid, der var. Ønsker du at ophæve Guds vilje? Ønsker du at være sådan en, der afviser Guds vilje, og forsøger at finde sin egen vej til Kristus? Det ville svare til at køre bil med bind for øjnene. Kun Gud kan se dit bestemmelsessted, og kun Gud kan se, hvilken vej der er den bedste, for at du kan nå frem. Måske er din sorg iblandet en stor skyldfølelse. Måske stiller du dig selv til regnskab for noget, som du føler bidrog til den tragiske hændelse, du står overfor. Åh, kære ven, jeg beder dig om at give den skyldfølelse til Gud. Giv Gud lov til at fjerne den, og lad Ham gøre med den som Han vil. Hvis du vender dig til Gud nu, vil Han fjerne denne byrde fra dig og placere den, hvor den hører hjemme. Gud vil brænde den op i flammerne fra den brændende kærlighed, Han nærer for dig. Hvis du har behov for at bekende en synd, må du gøre det, og så ellers overlade din skyldfølelse til Jesus og lade det være noget, Han skal tage sig af for dig. I sin store barmhjertighed glæder Herren sig over netop denne form for anmodninger. Hæng ikke fast ved minderne, undtagen når det

giver dig glæde at gøre det.

Jeg ønsker at sige en sidste ting til dig. Den eneste måde at komme nærmere til Himlen på, er gennem tillid. Hvis du har bare den mindste smule tillid til Gud, vil du gøre fremskridt, og du vil blive på den vej, der fører til Ham. Du vil fortsætte fremad med en vis mængde fred, og du vil bevare roen. Kæreste ven, når du mærker, at du ikke kan bevare roen, så kald på Himlen. Du kan sige til Himlen at du befinder dig i en krisesituation. Himlen vil reagere med det samme og begynde at give dig tillidens og roens nåde. Hvis du stoler på Himlen, og det bør du gøre, vil du forstå at Himlen aldrig lader nogen i stikken. Himlen lader hverken dig eller dem omkring dig, der også lider i denne tid, i stikken. Bed om nåde til dem, der omgiver dig, og de vil modtage den på grund af din anmodning. Hvis du beder for andre på et tidspunkt, hvor du føler så megen smerte, vil Himlen overøse andre med nåde, fordi Himlen betragter denne bøn, bedt i så stor en sorg, som den smukkeste tillidserklæring. Englene glæder sig over denne bøn og bringer den for Faderen som et bevis på menneskets respekt for Hans herredømme. Til gengæld slipper Gud Fader en flod af omvendelse, helbredelse og beroligende nåde løs til alle dem, der er involveret i den tragiske hændelse. Faderen befaler i sandhed englene og helgenerne at lade tusindvis af mennesker få gavn af en sådan situation. Tal med Himlen, og alle dem, der omgiver dig, vil blive meget velsignede.

Vor velsignede Mor

Mit stakkels lille barn, hvor du dog lider. Der er tidspunkter, hvor lidelsen er så stor, at en lille sjæl end ikke kan mærke den trøst, han bliver overøst med. Sådan er det for dig lige nu. Du vakler i din sorg, men du bliver støttet. Jeg er klar over, at du ikke altid mærker denne støtte. Det accepterer vi. Senere, når du kommer til Himlen, vil du forundres over Himlens gavmildhed, fordi du forstår, hvor langt Himlen gik for at kunne hjælpe dig igennem denne vanskelige tid. Kære elskede barn af Faderen, hvil i din lille sjæl. Du er såret og har brug for Himlens pleje. Vi vil pleje dig. Jeg vil iagttage alt nøje og benytte mig af enhver lejlighed til at sende dig eksempler på Himlens blide omsorg for dig. Gud har en plan, og du er en del af den plan, ligesom jeg var en del af Guds plan. Jeg spiller min rolle i Guds plan lige nu ved at tale disse ord til dig. Hvorfor bruger vi ord? Lille barn, vi bruger ord for at overbringe sandheden, fordi vi er hellige sjæle, der er fyldt af Guds oprigtighed og retfærdighed. Disse ord repræsenterer Guds sandhed. Hvis en person sender et brev, der er fyldt med kærlighed, kan man så sige, at denne person sender ord? Er det ikke mere præcist at sige, at personen har sendt kærlighed og venlighed, der også bringer opmuntring med sig? På Jorden, hvor hvor evnen til at opfatte er begrænset hos dem, der endnu ikke erfarer Himlen, er det måske sandt at et ord simpelthen er et ord, at det blot repræsenterer et begreb. I Himlen, hvor vi taler fra, er et ord meget mere. Disse ord, som du læser nu, medbringer sandhedens, trøstens og glædens himmelske nåde. Min kærlighed til dig, der er en del af Guds kærlighed til dig, strømmer ud fra disse sider og ind i dit hjerte. Jeg går i forbøn for dig, mens du læser disse ord. Himlen er hos dig, det lover jeg dig. Jeg er din Mor, og du er mit elskede barn. Vend dit ansigt imod mig, og jeg vil give dig en himmelsk trøst, der ikke kan ses eller forstås. Du vil være klar over at jeg

er hos dig på grund af den beroligende nåde, jeg medbringer, hvor jeg end går. Jeg er rolig, fordi jeg ser Guds plan. Jeg vil give dig denne ro, og hjælpe dig med i det mindste at forstå, at Gud har en plan for dig, og at den inkluderer denne tragiske hændelse. Jeg er hos dig, lille skat. Din smerte vil ikke være værdiløs, og hver eneste tåre, du fælder, vil blive bemærket i Himlen. Hav fred nu, mens vi følges med dig gennem denne sorgfulde tid. Vi vil give dig den nåde, du har brug for, for at klare dagen i dag, og for at vokse i hellighed i morgen. Alt er godt. Himlen omgiver dig.

JESUS KRISTUS, KONGEN, DER VENDER TILBAGE; HANS LÆG-APOSTOLAT

Vi søger at være forenet med Jesus i vores daglige arbejde og gennem vores kald, for at opnå nåde til omvendelse af syndere. Gennem vores samarbejde med Helligånden vil vi lade Jesus strømme gennem os til gavn for verden, og overbringe Hans lys. Dette gør vi sammen med Maria, Vor velsignede Mor, med De helliges Samfund, med alle Guds hellige engle og med de andre læg-apostle i verden.

RETNINGSLINJER FOR LÆGAPOSTLE

Som læg-apostle for Jesus Kristus, Kongen, der vender tilbage, lover vi at udføre vores basale forpligtelser som praktiserende katolikker. Derudover påtager vi os disse åndelige øvelser og udfører dem så godt, som vi kan:

1. Hver dag at sige troskabsløftet, morgen-offergaven og en kort bøn for Paven.
2. Eukaristisk tilbedelse en time om ugen.
3. Deltagelse i en bedegruppe en gang om måneden, hvor vi beder rosenkransens Lysets Mysterier, og læser det månedlige budskab.
4. Skriftemål en gang om måneden.
5. Derudover vil vi følge Jesu Kristi eksempel, som det er udlagt i Evangelierne, og behandle andre med Hans tålmodighed og venlighed.
- 6.

APOSTOLATETS TRE NÅDEGAVER FRA KONGEN, DER VENDER TILBAGE

At lytte med medfølelse

At lære om og undervise i Katekismen

At fremme enheden i Kirken

DAGLIGE BØNNER

TROSKABSLØFTE

Kære Gud i Himlen, jeg lover at være tro mod Dig. Jeg giver Dig mit liv, mit arbejde og mit hjerte. Til gengæld beder jeg Dig om at give mig den nåde, der vil gøre mig i stand til, i størst mulig udstrækning, at adlyde al den vejledning, Du giver mig. Amen.

MORGEN-OFFERGAVE

O Jesus, i forening med Marias uplettede Hjerte giver jeg Dig denne dags bønner, arbejde, glæder og lidelser, for Dit hellige Hjertes intentioner, i forening med messens hellige Offer verden over, og som oprejsning for mine synder og for Pavens intentioner. Amen.

BØN FOR MIT KALD

Åh Maria, Jesu mor og Kirkens Dronning, jeg beder dig om at velsigne mig med troskab mod mit kald. Hjælp mig med at forstå, at min tjeneste, hvor ydmyg og skjult den så end måtte være, er vigtig for Den universelle Kirke. Styrk mig i prøvelsens tid, og våg over min familie og dem, jeg elsker. Hjælp mig, elskede mor, med at forblive trofast mod Jesus Kristus, din Søn, Kongen, der vender tilbage. Amen.

HVORFOR BØR JEG TJENE JESUS SOM LÆG-APOSTEL?

12. maj 2005 gav Jesus et løfte til alle, der tjener Ham som læg-apostle:

1.

Dit budskab til sjælene er et uophørligt budskab. Hils alle sjæle velkommen til frelsesmissionen. Du kan forsikre alle læg-apostle om, at ligesom de tager sig af Mine anliggender, vil Jeg tage Mig af deres. De vil få en plads i Mit Hellige Hjerte, og Jeg vil forsvare og beskytte dem. Jeg vil også stræbe efter den fuldstændige omvendelse for alle dem, de elsker. Ser du, de sjæle, som vælger at blive Mine elskede læg-apostle og arbejde for denne frelses-mission, vil kende freden. Dette løfte kan verden ikke give, for det er kun Himlen, der kan skænke fred til en sjæl. Denne mission er i sandhed Himlens mission, og Jeg kalder alle Himlens børn til at hjælpe Mig. I vil blive rigt belønnet, Mine kære.

DEN MÅNEDLIGE BEDEGRUPPE

Jesus ønsker, at vi danner læg-apostel bedegrupper. Han beder os om at mødes en gang om måneden og bede rosenkransens 'Lysets Mysterier', og at læse det månedlige budskab. En bedegruppe kan bestå af blot to personer i en familie, eller den kan bestå af flere hundrede i en kirke.

www.directionfourtimes.org